

ВОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 79 0 К 002870 19 Квлз
Бања Лука, 05.07.2019. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић као предсједнице вијећа, Обрена Бужанина, др Вељка Икановића, Горане Микеш и Мерсиде Бјелобрк као чланова вијећа, уз учешће записничара Мире Мачкић, у кривичном предмету против осуђеног Д.Б. због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости који је поднио бранилац осуђеног В.К. адвокат из Б., против правоснажног рјешења Окружног суда у Приједору број 79 0 К 002870 19 Кж од 24.04.2019.године, у сједници вијећа одржаној дана 05.07.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбацује се захтјев за заштиту законитости као недозвољен.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Основног суда у Козарској Дубици број 79 0 К 002870 19 Кв од 27.02.2019. године одбијен је захтјев осуђеног Д.Б. за замјену казне затвора у трајању од шест мјесеци, на коју је осуђен правоснажном пресудом тог суда број 79 0 К 002870 18 К од 27.09.2018. године због кривичног дјела, неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17), у новчану казну.

Поводом жалбе осуђеног Д.Б., а по службеној дужности, Окружни суд у Приједору је рјешењем број 79 0 К 002870 19 Кж од 24.04.2019. године преиначио цитирано рјешење Основног суда у Козарској Дубици на начин да је одбацио као недопуштен захтјев осуђеног Д.Б. за замјену казне затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци у новчану казну.

Против овог рјешења Окружног суда у Приједору, бранилац оптуженог је благовремено поднио захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев) прецизирајући да Захтјев подноси на основу члана 350. став 1. и став 2., члана 351. и члана 352. Закона о кривичном поступку („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС), а у вези са чланом 311. став 1. истог закона те у вези са чланом 14. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 49/03, 108/04, 37/06, 73/10, 1/12 и 67/13).

Разматрајући спис, побијано рјешење и Захтјев браниоца, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Захтјев за заштиту законитости се, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС (која се манифестује у повреди права на одбрану), а уз ограничења прописана у ставу 2. и ставу 3. овог члана. Ограничењима из става 2. цитиране законске одредбе искључена је могућност улагања овог правног лијека ако није изјављена жалба на првостепену пресуду, као редовни правни лијек, а на наведене повреде материјалног и процесног закона се није могуће позивати у Захтјеву, ако нису биле изнесене у жалби (осим ако се ради о повреди учињеној у жалбеном поступку), док је ограничењима из става 3. искључена могућност улагања овог правног лијека против пресуде Врховног суда донесене у трећем степену.

Дакле, према одредбама члана 350. став 1. ЗКП РС, захтјев за заштиту законитости може се поднијети само против правоснажних пресуда, а не и против правоснажних рјешења, па како је у конкретном случају, бранилац поднио захтјев за заштиту законитости против правоснажног рјешења Окружног суда у Приједору број 79 0 К 002870 19 Кж од 24.04.2019.године, то исти није дозвољен, па га је као таквог ваљало одбацити.

Из наведених разлога, овај суд је у смислу одредби члана 353. став 1. ЗКП РС одлучио као у изреци овог рјешења.

Записничар
Мира Мачкић

Предсједница вијећа
Весна Антонић

Тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић